

de på miljøområdet og får implementeret princippet om, at forureneren betaler. Den danske indførelse betyder, at man har gættet på 5-15 skader om året. Det kan være skader på jord, vand, beskyttede arter og naturtyper, og det er jo ikke alene skaden, men det er også de afledte effekter. F.eks. ved en å er det ikke alene oprydning af åløbet i en omgang, men det er jo også de afledte skader på fiskebestand og for lystfiskere og andre, som har gavn af det, og alt det skal også erstattes.

Det ubetingede ansvar gælder dermed for en række erhvervsskader, men der er jo altså undtagelser, hvor man får det almindelige culpaansvar, og så er husdyrgødning og spildevands-slam fritaget for producentansvar, men det er jo reguleret i en række andre love, og dermed er det fuldstændig reguleret og derfor undtaget i denne lovgivning.

Der er altså på ingen måde tale om en svækkelse af den danske retstilstand, og derfor oprettholdes reglerne også om grundejernes ansvar. Det gælder f.eks. for grundejere, hvis ikke andre ansvarlige efter reglerne kan betale på de områder, hvor Danmark i forvejen har meget vidtgående regler, at disse regler opretholdes.

Det er denne problemstilling, der gør forslaget så uoverskueligt. Hvis der havde været mere ensartede definitioner, eller hvis der havde været en fælles overliggende for de forskellige skadestyper, havde det været nemmere at se, om der var sket en overimplementering, men forslaget er jo blevet meget kompliceret af, at det er indarbejdet i 13 forskellige miljølove, og det er det, der gør, at det kan være en lille smule uoverskueligt.

Kl. 16.10

Lovforslaget stiller vidtgående krav til oprydningen, det offentliges indsats er gebyrfinansieret, og der stilles sikkerhed for afhjælpning af miljøskader. Myndighedernes ansvar er fortsat uændret, og det er naturligvis at stoppe ulykken, at udlægge flydespærringer i forbindelse med en olieforurening eller andet.

Jeg vil gerne sige, at det for Det Konservative Folkeparti har været vigtigt, at vi ikke overimplementerede, men det har også været vigtigt at implementere dette direktiv, således at der var nogenlunde sikkerhed for, hvilke regler der gjaldt. Vi synes, at der er fundet en god løsning, og derfor kan vi støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er meget enig med hr. Christian Wedell-Neergaard i, at det ikke er enkelhed, der karakteriserer det her lovforslag, og derfor kan det også være dristigt overhovedet at begynde at stille spørgsmål, fordi det kan være udtryk for, man bare har misforstået det hele.

Hr. Christian Wedell-Neergaard nævnte meget om, hvor vigtigt det var ikke at overimplementere. Det er tit uhyre fornuftigt, når der er tale om EU-direktiver, at man ikke overdriver, men der er en enkelt ting i det her område, som jeg godt vil høre hr. Christian Wedell-Neergaards synspunkt om, og det er det, der gør, at loven kun omfatter Natura 2000-området. Synes hr. Christian Wedell-Neergaard i grunden ikke, at det er lidt underligt, at vi ikke også lader særlige naturbeskyttelsesområder, fredede områder af § 3-naturtyper, få den samme miljøansvarsforpligtelse, også selv om de ligger uden for Natura 2000-området?

Er det ikke en lidt besynderlig skellen mellem, hvad der er internationalt og hvad der er nationalt, som vi får, når vi vedtager den her lov?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Sådan som jeg forstår det, gælder miljøansvarsdirektivet for større miljøskader generelt. Så peges der på de særlige regler, som gælder for Natura 2000-områder omkring flora og fauna i Natura 2000-områder, men det er jo ikke sådan, at det betyder, at denne her lovgivning ikke også er gældende, hvor der sker en betydelig skade uden for Natura 2000-området.

Der er bare nævnt en række særlige skader på dyrearter osv. i Natura 2000-området, som altså er en del af den her lovgivning.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det må vi så prøve at arbejde lidt videre med i udvalget, for jeg er sådan set enig med hr. Christian Wedell-Neergaard i, at der er i ting i det her, der er så indviklede, at de nok egner sig bedst til det. Jeg vil bare spørge hr. Christian Wedell-Neergaard, om han ikke er enig i, at man, hvis man tog udgangspunkt i Rioprotokolten, som man har gjort i Sverige, ville få en bredere definition, og om det ikke ud fra naturbeskyttelseshensyn og hensynet til at sikre, at denne her ansvarslovgivning kom til at gælde for